

ILLVSTRISSIMO, NOBILISSIMOQVE VIRO D. D.
ANTONIO LE FEBVRE,
 DOMINO DE LA BARRE, &c. IN PRINCIPE
 GALLIARVM CVRIA SENATORI INTEGERRIMO.

IACOBVS DV VAL.

QUOD te à Iustitio & momentanea intermissione causarum in templum Iustitiae nunc primum reuertentem, ab equi & iusti reddendis oraculis reuoco: equi & iusti consule, Iudex Integerrime, ubique totum iustitiae & aequitatis te vovisti atque omnibus. A me tibi cognito, quod in summis meis ego reputo, lis exorta est: utrum plus humanitati tuae debeam, quod in nobile virtutum tuarum sacrarium à tenero me admisit, Vir Clarissime, an ingeniose illi inclinationi meae, quae sensum tuis meritis assurgentem, ad magnum tuae dignitatis incrementum vocat, rapit, & attollit. Sine me, Corculum & deliciae Procerum Optimorum, bonis meis exultare, & laudare fortunas meas. Pro tua quidem benignitate patuisti, sed ambienti votis omnibus: deuote tibi mentis fidele obsequium quod laudares; rei quam moliver generose conscius, alii, religiose tamen, spes animi maiora semper expectantis, & illa patulo sinu fouentis gaudia, quae à nata ante annos diuini fontis virtute in maturis illis, quibus fulges honoribus, suauissime conquiscent. Nunc vero si faues Medicae dissertationi, quam tuo nomini consecratam non dedignatus es celebrari, licet dirimis, superasti spes omnes meas; tantoque beneficio ita me in perpetuum cumulas atque obruis, ut omnia tibi, nihil mihi debiturus, lubens & volens causâ cadam. Vide, Senator Consultissime, quam ingeniosus sis in bonis meis, quantisque nominibus victum à tua illa humanitate ceterisque virtutibus, quae in te mirabiliter conserunt, me profitear. Pro sportula illa iudiciali & honorario discipulatoris de tua victoria tibi aeternum gratulantis, quoniam soluendo non est, expecta honores illos quos Facultatum omnium Medicarum toto orbe Princeps Parisiensis Facultas tibi praesenti largitura est: à me enim nihil in posterum habiturus es praeter vota & obsequia, quae me tuum ex solido, mente & voce restabuntur.

Vale.

Q V Æ S T I O M E D I C A .

QVOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XVI. NOVEMBRIS,

M. ANDREA G V Y E T , Doctore Medico , Præside.

An à Lactē Libiasis ?

946

I NTER alimenta quorum infinita penè varietas, non homo, non chamæleon, elemento aëris temperatissimi vescitur velut aurâ vitali, nemo meteoris nisi mannâ, nemo gemmis aut metallis licet exquisito artificio temperatis victitat; ideôque, neque auro illo putabili potiùs quàm potabili. Soli greges animalium, aut plantarum sylva nobis alimenta suppeditat: illorum solidior & familiarior succus, harum tenuior & facilis dissipari. Vna tamen regina plantarum incomparabili alimenti virtute cæteris posthabitis vitam sustinet: piscium succus vitiosus, auium salubris, terrestrium animalium medius: ex ijs vtrum feligas in incerto est. Damnabili bonitate quædam alimenta notaueris; quorum nobilior est temperatura, eorum inquinatio facilior, & vitiosior: quorum robustior est alimonia, eorumdem crassior & viscidior, multo glutine meatuum angustias replens, futurâ postmodum materie multorum morborum; adeo difficile est eiusmodi aliquod alimentum inuenire quod citra vllam noxam magnificè profuit.

L A C species cognitione coniunctum sanguini, primum, maximè naturale, pulchrum iucundumque nutrimentum est, magnitudini roborisque corporum aptissimum, saluberrimum, muliebri præsertim, substantiæ familiaritate hæcicis reficiendis apprime conueniens: huic proximum est caprarum, deinde ouium, liquidum ac minimè pingue equarum, mox asinarum: boum verò crassissimum ac pinguisimum est, facile obstruit, ægréque ventriculi robore euctum sæpius corrumpitur. Cæterum, lac omne habet id cum alijs temperatis eduliis commune, vt leui momento corrumpatur, & cuiusvis qualitatis appulsu, si ea exuperet, vitietur: quibusdam aciescat, alijs cogatur in ventriculo, nonnullis in nidorem conuertatur, vnde febricitantibus & cephalicis perniciosum: pars eius butyrosa quæ ignem aëremque refert, viscida tamen est, difficilis distributionis, & ad concipiendum ignem aptissima: serum, pars aquea, æstuanti ventriculo, iecini & intestinis proficua; inest tamen ipsi quædam generando calculo materies. Caseosa nihil nisi brutæ similissima terræ tot obstruccionū fœcunda parens non nisi secundis mensis, nec cum largiore vino, in cenam parçè, in prandium parciùs, parçissimè in acratismū inferenda.

C A L C V L V S pluribus modis humanum genus miserè fatigat, vbique concreuit, intestinis, ventriculo, cordi, alijsque cavitatibus innatus & agnatus, ne cerebro quidem parçit, quantumvis frigido & molli; præcipuè tamen renes huic affectui obnoxij & vesica, dum serofos humores emulgent, simul è toto corpore copiosam illuuiem alliciunt. Nulla ætas, nulla regio immunis ab eius tyrannide, illius sæuitiam declinat, pueros tamen & senes frequentius exercet, viros quàm mulieres; polyphagis, vini potoribus & ociosis familiarior. Vorax sit licet iuuentus, & cruditatibus nimis quàm fœcunda; rariùs tamen renum calculum hospitem admittit, feliciùs faciliùsque eicit, quàm senectus, ferè semper cruda & duplici miserabilis temperamento; quæ hoc ita tentatur affectu, vt si in renibus stabuletur, immedicabilis existat.

C A L C V L V S humoris crassi, lenti, sæculenti soboles est, consumptâ tenui portione, virtute caloris acrioris, ita vt quidquid intemperiem renum aut vesicæ calidiorem accersit, quidquid largiùs viscido & melancholico plenum glutine præbet alimentum, arenulis calculoque materiam subministrat; quidquid ex lacte, farinâque csiui paratur, ne pulte quidem infantium totius Europæ consuetudine vulgatissimâ, exceptâ, tam duro materiam suggerat affectui, itria, liba, placentarum genus omne, melca, oxygala, caseus etiam recentior perniciosè admodum ventriculo ingeruntur, quæ nunquam integrè cocta hærent in viis, obstrucciones multitudine accerfunt; quibus si ocium, somnus diuturnus supino decubitu accedat, vix vlla ratione calculi tormenta effugias.

I N diuersis renum partibus sæpe multiplices calculi nidulantur, quos illic sedem fixisse certior faciet grauitas, dolor acutus, obtusus, non sine vomitu, non sine femoris stupore, quibus comes adest vrina pauca, aquosa, sanguinea, suppressa, alius etiam pigra, licet onerata; si in vesica aliquid lapidescat, vrina albicans & lactea, muco vel arenulis perflusa, perpetua micturandi cupiditas, &c. Inordinatus ciborum vsus ac intempestiuus in causa est, præsertim lactis vaccini potiùs quàm cæterorum: quod toties lac in ventriculo *γαλακτοφάγῳ* aciescat, in nutricum mamillis in duos abeat denseturque grumos, scirrhûsque hypochondriorum exurgat, lactentibus ablactatisque puerulis vesicæ calculus augetur, cui potiùs quàm lacti lacticinijque acceptum fertur? hæc insuper viam ocludunt, parietibus mordicus adherent, tandemque abeunt in lurum, arenas, lapidem nullis aquis solubilem, sed sola incisione vtiliter celebranda sanabilem.

Ergo à Lactē Libiasis.

Proponebat Lutetiæ IACOBVS DV VAL, Parisinus, A. R. S. H. M. DC. XLV.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

*M. Carolus du Pré.
M. Petrus Hommets.
M. Iacobus Renaut, Censor Scholarum.*

*M. Nicolaus Langlois.
M. Claudius Chrestien.
M. Gilbertus Euyon.*

*M. Ludouicus Robillard.
M. Franciscus Boujonnier.
M. Ioannes Berauld.*

